

Nr 288.

Av herrar **Ericsson** i Sörsjön och **Pettersson** i Hällbacken, om anslag till främjande av skogsvård å enskilda skogar i lappmarkerna m. fl. områden.

Under nionde huvudtiteln sid. 254 punkt 122 i 1929 års statsverksproposition har Kungl. Maj:t föreslagit att till främjande av skogsvården å enskilda skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar med flera områden anvisa ett extra reservationsanslag av 20,000 kronor för budgetåret 1929—1930.

Det synes emellertid undertecknade, att tillräckliga skäl föreligga, som göra en höjning av denna anslagssumma synnerligen väl motiverad.

Yttnehållet av de områden i landet varom här är fråga utgöres av en i förhållande till övriga delar av riket oproportionerligt stor procent myrmarker och försumpad skogsmark. Förekomsten av dessa myr- och sumpmarker inom berörda skogsområden i denna vidsträckta omfattning utgör ju — vilket knappast torde behöva påpekas — en fara för även den omkringliggande mer eller mindre produktiva skogsmarken, enär densamma efter hand alltmera försämras och försumpas, därest erforderliga förebyggande åtgärder ej bliva vidtagna.

Men på grund av omfattningen av den areal, som sålunda skulle behöva bli föremål för skogsvårdande åtgärder, i första hand torrläggning, är det icke möjligt för de oftast i berörda trakter i svag ekonomisk ställning stående mindre ägarna av skogsmarker att kunna undvara eller anskaffa tillräckliga medel för dessa arbetens utförande, huru trängande och nödvändiga de än äro. Dels betyder ju också detta en kapitalinvestering på lång sikt, av vilken inte kan väntas någon omedelbar ränta eller återbäring, vilken omständighet tyvärr inte bidrager till stimulerande av intresset för skogsvård, vilket i och för sig måste anses vara att beklaga. Torrläggningen och skogsvården i övrigt å dessa marker ha i det förflutna varit och komma också i fortsättningen sannolikt att bliva beroende av den hjälp, som från statsmakternas sida kan lämnas.

Och enär principen om anslag till främjande av skogsvård å förenämnda skogsmarker godkänts av riksdagen, vilket framgår därutav att anslag av 20,000 kronor beviljats under flera föregående år, så föreligger väl knappast någon rimlig orsak till att anslagsbeloppet ovillkorligen skall begränsas till förenämnda belopp, särskilt när vederbörlig hänsyn toges till den omständigheten, att intresset för skogsvården å nämnda skogar avsevärt ökats under senaste åren och som följd därav — enligt vad som framhållits av domänstyrelsen — anslaget visat sig vara otillräckligt. I skrivelse till Kungl. Maj:t av den 29 september

1928 har också domänstyrelsen av förenämnda anledning föreslagit anslagets höjande till 50,000 kronor.

Det förhållandet att utredning nu pågår rörande ändrad lagstiftning för de under lappmarkslagen lydande skogarna torde inte utgöra motiv nog för en begränsning av anslagsbeloppet till 20,000 kronor, detta emedan någon omedelbar ändring i lagstiftningen för hela det under lappmarkslagen lydande området ej är ifrågasatt. Sakkunniga för denna utredning ha nämligen föreslagit, att f. n. endast de s. k. ströhemmanen böra avkopplas från lappmarkslagen och här-efter lyda under den allmänna skogsvårdslagen, och enär detta senare område utgör endast en mindre del av skogarna under lappmarkslagen, framgår därutav, att tillräckligt behov och användning för ett anslag av 50,000 kronor för de övriga skogarna under denna lag — som utgöra huvudparten av dessa — förefinnes. För övrigt föreligger ej heller ännu proposition från Kungl. Maj:t rörande omnämnda ströhemman, ehuru sådan möjligen är att vänta under innevarande riksdag. Men oberoende av huru riksdagen beslutar om dessa bör anslaget höjas till det av undertecknade föreslagna beloppet.

Även ur en annan synpunkt än den att skogsvården skall främjas kan en höjning försvaras. Då enligt gällande bestämmelser bidrag till skogsvård ej utgå av statsanslaget utan att en viss bestämd prestation måste utgöras även av den bidragserhållande, är det därmed påtagligt att en höjning av anslaget medför ökade arbetstillfällen och sålunda bidrager till lindrande av den synbarligen alltmer tilltagande arbetslösheten.

I anslutning till vad som härovan framhållits hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till främjande av skogsvård å enskilda skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar m. fl. områden för budgetåret 1929—1930 anvisa ett extra reservationsanslag å 50,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1929.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Gust. Pettersson
i Hallbacken.
